

lems Mening ikke har været den, at selve denne Lov vil skade den danske Sukkerproduktion og gjøre det til Nødvendighed ogsaa at vedtage nye Bestemmelser angaaende de danske Sukkerfabriker. Det er et meget vigtigt Punkt at komme til Klarhed over. Jeg betvivler meget, selv om der skulde være en Meningsulighed, som jeg haaber, at der ikke er, mellem det ærede Medlem og mig, at vi da gjennem en Forhandling af Spørgsmaalet nu ved 1ste Behandling vilde naae stort videre, men det er et Spørgsmaal, som jeg ogsaa særlig vil anbefale til et eventuelt Udvalgs nærmere Undersøgelse. Da jeg ved Fremsettelsen af Lovforslaget udtalte, at den Kalamitet, hvorunder man nu arbejdede paa St. Croix, efter sin Bestaafenhed ikke under regelmæssige, sædvanlige Forhold kunde eller burde foranledige en Indgriben fra Lovgivningsmagtens Side — en Udtalelse, som den ærede 7de Landskingsmand for 1ste Kredss jo har lagt særlig Mærke til — var min Mening den, at man overhovedet ikke paa Grund af Forhold, som have tilveiebragt et øieblikkeligt stort Tab for en Produktionsvirksomhed, hvad enten den er her eller i Kolonierne, skal gribe ind fra Statens Side, hvorimod jeg paa ingen Maade udtalte mig om, hvad der kunde blive nødvendigt, naar det ikke var en forhaabentlig forbigaaende uheldig Konjunktur, men det var Forhold, som berørte Produktionsvilkårene overhovedet, thi saa er det og maa det være en Opgave for Lovgivningsmagten, i alt Fald maa det nære undersøges, om Lovgivningsmagten ikke maa træde til. Dersom altsaa Forholdene vare i Vestindien, ligesom de ere her, eller som jeg antager de ere her for de danske Sukkerfabriker, at de have Kræfter nok til at ride Stormen af, til at kunne bære det ganske vist følelige Tab, som det maa være for dem at producere uden Fordel, maatte endogsaa med Tab i et Mars Tid, dersom Forholdet var det samme her, at de ikke kunde taale dette øieblikkelige Tab, ja, saa var man berettiget til at sige, at det Samme, som man gjør for de vestindiske Der, burde man ogsaa gjøre for dem, men heldigvis er det slet ikke Tilfældet. Saavidt jeg formaar at skønne, kunne huerken Sukkerfabrikerne eller Sukkerroedyrkerne i mindste Maade sammenlignes med Sukkerroedyrkerne paa St. Croix. Det tror jeg, det ærede Medlem maa være enig med mig i. Paa St. Croix gjælder det om at opretholde Sukkerdyrkingen, at den ikke falder, synker sammen paa Grund af en maatte snart forbigaaende ulykkelig Konjunktur, thi falder den sammen, saa er det lidet sandsynligt, at den vil kunne rejse sig igjen, og

da have vi Landet uden Erhverv, Landet at forsørge, men uden at det har Gyde til at bidrage noget Bæsentligt til sit Underhold. Jeg tror, at det ærede Medlem havde ganske Ret i, at de fremmede, de skotske Fariner, have faaet saa stort Indpas paa det Marked mindre paa Grund af deres virkelig gode Egenskaber end paa Grund af deres tiltalende Ydre og Bekvemmelighed, om jeg saa maa udtrykke det, for Detaillisterne at have med at bestille. Jeg haaber imidlertid, at de foreslaaede Bestemmelser ville hjælpe St. Croix Sukkeret til med mere Held end hidtil at konkurrere med Farinerne, og jeg antager, at naar denne Begunstigelse strækkes over en længere Tid — efter Lovforslaget skal den gjælde i 5 Aar — vil det ogsaa blive Tilfældet, at man indretter Produktionen i Vestindien mere med Hensyn til de danske Konsumenters Smag, det vil altsaa sige, at man søger ogsaa ved Udseende og om muligt ved større Løshed at tilfredsstille Konsumenterne. Naar det ærede Medlem bemærkede, at denne Bestemmelse om 8 pCts Formindsfelse i Toldafgiften absolut ikke vilde komme Fællessukkerfogeriets Sukker til Gode, da tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret til at udtrykke sig saaledes. Det er mindre sandsynligt, at det vil ske, og der er heller ikke den samme Nødvendighed for Fællessukkerfogeriet til at søge et Konsummarked her, som der er for de andre Sukkerfogerier, idet Fællessukkerfogeriets Produkt efter sin Bestaafenhed har et andet eller andre gode Markeder, men dersom Fællessukkerfogeriet vilde særlig lægge an paa at vinde Plads paa det danske Konsummarked, tror jeg ikke, det vilde have stor Vanskelighed for det at indrette sine Varer derefter, naar det vel at mærke kunde komme over den Mangel — jeg tør ikke sige den Feil — der jo desværre hidtil har klæbet ved Produktet, at det ikke er ganske frit for en særlig Lugt og Smag. — Jeg skal gjøre min fraværende Kollega opmærksom paa det Ønske, det ærede Medlem (Broberg) fremsatte om, at endnu et handelskhyndigt Medlem maatte tiltræde Sukkerkommissionen. — Det ærede Medlems Bemærkninger, at St. Thomas vilde kunne vinde betydelig eller mulig vilde kunne gjøre ikke ubetydelig Fremgang, naar man var i Stand til at ophæve Skibsafgifterne derude, kan jeg ganske tiltræde. Jeg tror ogsaa, at jeg ved Fremsettelsen af det Lovforslag, der endnu ikke er til Forhandling, udtrykkelig gjorde opmærksom derpaa, men det er jo finansielle Vanskeligheder, man ogsaa møder her. Skibsafgifterne i St. Thomæ Havne ere en saa betydelig Indtægt for Kolonial-